

Pinseudstilling med nye retninger

Tekst og billeder N.M. Schaiffel-Nielsen

Pladsen foran salen er blevet renoveret så det er en fryd at se på. Det over et hundrede år gamle træ har fået sig en værdig plads, og indgangen til pinseudstillingen er blevet noget landsbyen kan være bekendt.

Solen skinner fra en skyfri himmel, træerne er sprunget ud, og pladsen foran Randbøldals Kro er blevet smukt renoveret.

Klokken nærmer sig 14, og folk myldrer til. Der er fernisering på Randbølgruppens pinseudstilling.

Man er spændt på, hvad det generationsskifte, der fandt sted for et par år siden, betyder for udstillingen? Det første man får øje på inden for døren til krosalen er Pia Davidsens smukke keramiske værker.

Inden man får sig set om, er salen fuld af gæster som ønsker at være med til ferniseringen.

Kirsten Bak Andersen, byder den store forsamling velkommen og retter en særlig velkomst til pastor Heinrich W. Pedersen, som havde lovet at holde åbningstalen.

Det er langt ude!

Heinrich Pedersen indledte sin tale med at fortælle om en københavnsk dame, der var kommet til en lille by i Vestjylland, hun så sig omkring og udbrød, - Det er godt nok langt ude. Han fortsatte med at sige, -Det I laver her er godt nok også langt ude, men ”langt ude” er relativt. For os der bor her, er det bare

her. Det, Randbølgruppen laver, er et af de elementer, der gør, at her, hvor vi er, er vi tæt på alt det, der betyder noget. Han havde haft en halv times tid til at gå rundt og se på kunstneres arbejder i fred og ro.

Hans kommentarer lød: -Eva Lillegaard Hansen har en serie, der hedder ”Guldåren i Naturen”, en dyrebar ressource, hun minder om, at vi skal passe på. Hanne Jette Guttesen er nok lokal, men det lokale er Færøerne, rundet af, at hun er gift med en færinger. Kirsten Bak Andersens billeder, der ifølge Sten

Anden Pinsedags morgen, der kæmpes en strid kamp om at få banneret, der fortæller, at her er udstilling, op at hænge.

Jensen, er havnet i "skammekrogen", fik karakteristikken: "En pose blandede bolsjer". I sådan en pose finder man også noget godt og ind imellem overraskende. Sten Jensens malerier, landskaber, er ikke Fogh Niensens opfattelse af landskaber. Man kan kalde det landskaber med et

Pastor Heinrich W. Pedersen, Nørup, sagde blandt andet, -Det er laver her er godt nok også langt ude, men "langt ud" er relativt. For os der bor her er det bare her.

En glad og smilende Ulla Kristensen, der er avanceret fra gæst-udstillere til medlem af Randbølgruppen. Her fotograferet ved et af sine mere markante værker.

"Twist", og ikke det twist man bruger, når der pudsес bil. Ulla Kristensen, der er gået fra at være gæst til at blive medlem af Randbølgruppen, har hængt lidt dystre, men tankevækkende billeder op. Til gæstestilleren Pia David-sens udstilling havde han følgende bemærkning: -Det er ikke høfligt at tage gæsten til

sidst, men så husker I hende måske bedre. Hendes ting er alle sammen unika og I finder dem rundt om i hele udstillingen.

Første gang

Ulla Kristensen, Randbøldal, er det nye medlem i Randbølgruppen. Hun har de sidste omkring seks år beskæftiget sig med at male. Det at udstille er ikke noget nyt for hende. Hun har haft udstillinger i kunstforeninger og hos firmaer. Blandt andet Tobakskompagnier i Fredericia og Nordea Bank i Vejle. Også

Viadukthallen i Filskov har givet plads til hendes billeder. Ulla Kristensen er autodidakt, men har deltaget i kurser i malning. På spørgsmålet om hun tror, hun kan komme til at leve af sin kunst, svarer hun, -Det tror jeg ikke selv på, men hvis jeg vinder den store gevinst, vil jeg nok bruge mere tid på min kunst.

glædede sig over, at der kom rigtig mange fra selve Randbøldal. Endnu bedre var det, at gæsterne gik længe rundt i udstillingen, og at gæsterne gerne ville snakke med kunstnerne. Hun lovede, at hvis ellers kroen er til rådighed, bliver der pinseudstilling igen til næste år.

Kirsten Bak Andersen ved et af sine markante malerier i stærke akrylfarver. Om dem sagde pastoren: -Den pose blandede bolsjer". I sådan en pose finder man også noget godt og ind imellem overraskende.

Flere billeder på side 4.

Keramiker Pia Davidsen var med for første gang, som gæst. Hun har uddannet sig som pottemager siden 1984, hvor hun deltog i et kursus hos Dueholm Jessen. Siden har hun deltaget i mange kurser, som førte til, at hun i 2010 bestod svendepøven som pottemager. Hun er uddannet skolelærer og har arbejdet som lærer i 23 år, men er for tiden arbejdssøgende. Hun bor i Vejle, men har værksted i Jelling. Alle de udstillede arbejder er unika.

Da boet blev gjort op 2. Pinsedag, havde der været knap 600 gæster. Hanne Jette Guttesen

Sten Jensens Farver er stærke. Sten er smed og det med det stærke ligger ikke langt fra ham, i hvert fald fysisk. Pastorens bemærkninger til Stens arbejder var, -Sten Jensens malerier, landskaber, er ikke Fogh Nielsens opfattelse af landskaber.

Siddende næsten med ryggen til er det Emil Lillegaard Hansen. Han plejer at glæde gæsterne ved ferniseringen med sit virtuose spil på blokfløjte. Også her er der nye tider. Emil har skiftet blokfløjten ud med et klaver, og hans mor Eva Lillegaard Hansen har sagt farvel til guitaren.

Pastorens bemærkning til Eva Lillegaard Hansens billeder var: -Eva Lillegaard Hansen har en serie der hedder "Guldåren i Naturen", en dyrebar ressource hun minder om, at vi skal passe på.

Hanne Jette Guttenses kærlighed til øerne oppe i Nordatlanten, giver sig udtryk i smukke billeder fra de barske men smukke øer. Pastoren havde følgende bemærkninger til Hanne Jettes billeder: -Hanne Jette Guttesen er nok lokal, men det lokale er Færøerne, rundet af, at hun er gift med en færing.

Pia Davidsen var rigtig glad for at deltage i udstillingen i Randbøldal. Det er mange år siden, der sidst har været en keramikker med på udstillingen.